Allegorice. i altl hitat: et humilia respicit. Ipse ꝑ hitauit ⁊ sp hitat/ in altl.i.i angelis: Sz postmodũ i fine seculoꝝ: ipe/ respe/
Ps.101. rit humilia/ p icarnationẽ: Scõm qd.s.dicit: Dñs de cęlo i terrã aspexit: vt audiret gemit⁹ cõpeditoꝝ: ⁊ solueret fi/ lios iteremptoꝝ. Baruch.iij.d. Post hęc i terrl visus ẽ: et cũ hoib⁹ ꝓuersat⁹ est.

Et ꝑ/ b In celo ⁊ i terra.i.respect⁹ iste vtilis fuit cęlo et ter/ rę. Cęlo/ ad reparati/ onẽ ruinę ãgeloꝝ: Et trę/ ad redẽptionẽ ge/ neris humani. Vl sic:

a Et humilia respicit in cęlo ⁊ i terra.† Suscitãs a terra in/ opẽ: ⁊ d stercore erigẽs pau perẽ. Ut collocet eũ cũ pn/ cipibus: cũ pncipibus ppli

Vl.†Qui erigit Vl.†exaltat

a humilia respi/ cit.s.humilitatẽ beatę ꝗginis. Lucl.j.e. Quia respexit hu/ militatẽ ancillę suę. Et ꝑ/ b In cęlo.i.i sua ꝗginitate: c Et i terra.i.i suo ꝓiugio: Quia i vtroq; hũilitatẽ fuauit. d Suscitãs a tra.i.de btã ꝗgine: e Inopẽ.s.seipsũ: qñ nat⁹ est paup de ipsa. Suscitãs/ dicẽ bñ/ ꝓ miraculũ q̃ de ꝗgine nat⁹ est. De terra. Btã virgo d terra: qz istũ bñ/
Ps.66. dictum fructum nobis portauit et attulit. Ps. Terra dedit
Ps.84. fructũ suum. Et alibi: Veritas de terra orta est. Inopẽ.ij. Corl.viij.b. Scitl gra dñi nri iesu christi: qm̃ ꝑ nob egen⁹ fact⁹ est/ cũ esset diues: vt illi⁹ iopia nos diuites essem⁹. f Et de stercore/ pctoꝝ ⁊ tpaliũ: g Erigẽs/ ad supna: h Pauperẽ.i.humanũ gen⁹: Ipse em̃ ꝓmittebat ęterna: et docebat ꝓtẽni tpalia ⁊ pctã. Matt.iiij.c. Pniaz agite/ appro pinq̃bit em̃ regnũ cęloꝝ. Matt.xix.c. Vẽde oia q̃ possides ⁊ da paupibus: ⁊ habebis thesauꝝ in cęlis. Et Matth.vj. c. Thesauriçate vob thesauros i cęlo ⁊c. Prophꝝ ꝑ subdit:
i Ut collocet eũ/ pauperẽ.s.gen⁹ humanũ: k Cũ pn cipib⁹.i.ãgelis i cęlo. l Cũ pncipib⁹/ dico/ ppli: nõ ali eni: sz/ sui. Angeli em̃ dicũt pncipes: qz ꝓponũt sup hoies: Quilibet em̃ vnũ hz ãgelũ bonũ ad sui custodiã. Sup puin cias etiã ꝓponũt: Vñ Dañ.x.c. Princeps regni persi restit mihi viginti uno dieb⁹: ⁊ ecce michael vn⁹ de pncipib⁹ p/ misit venit i adiutoriũ. Et postea.d.dicẽ: Nemo ẽ adiutor me⁹ i oib⁹ his nisi michael pnceps vr̃. Sz afiq̃ ibi collocet eos/ ꝑ eos examiat ⁊ exercet i tribl'atiõib⁹ ⁊ bonis opib⁹: Vñ ꝑdit: m Qui hitare facit sterilẽ.i.ecclĩaz de gẽtib⁹: q̃ ꝑus fu it sterilis a bonis opib⁹. Sz nũc facit eã dñs hitare/ n In domo.i.i ecclĩa generali collecta/ de vtroq; ꝓpl'o. Mõ steri/ lẽ: sed/ o Matrẽ filioꝝ.i.multoꝝ fideliũ: p Lętãtẽ/ de ple. Vñ monet eã ad laudẽ ⁊ lęticiã/ Esa.liiij.a. Lauda ste/ rilq̃ nõ parl: decãta laudẽ ⁊ hymnũ q̃ nõ pariebas: qm̃ multi filij desertę magl q̃ ei⁹ q̃ habebat virũ.i.plures sũt fideles facti de gẽtib⁹ q̃ de iudęis. Qd significatũ est.j.Regl.j.a. vbi dz/ q̃ anna fuit pmo sterilis: ꝗ postea peperit septẽ filios. Et
1.Regl.2.a. dz postea in cãtico: Donec sterilis peperit plurimos: ⁊ q̃ mul/ tos habebat filios infirmata est.

Angeli ꝓponũ/ tur ad custodiã hoib⁹ et puin/ cias

Moraliter * a Et hũilia respicit: qz placet ei sp humilitas: b In celo/ vñ supbos ãgelos eiecit: c Et i terra/ vñ ⁊ de paradiso trestri supbũ ⁊ inobedientẽ adã eiecit: ⁊ puniuit totã posteritatẽ ei⁹. Esa.vlt.a. Ad quẽ respiciã nisi ad paupcu/ lũ.s.ad humilẽ. Vñ alia lra hz: Sup quẽ requiescet spũs me⁹ nisi sup humilẽ ⁊ quietũ ⁊c. Vel b In cęlo.i.i ꝓtęplatiuo: c Et i terra.i.in actiuo: qz nec ꝓtęplatiu⁹ nec actiu⁹ placet deo sine humilitate. d Suscitãs a terra iopẽ: et de stercore erigẽs pauperẽ. In ꝑ versu liberatio a duob⁹ pctis tangit.i.ab auaricia ⁊ a luxuria. Vere em̃ inops ẽ aua rus: fm qd dicit Hiero⁹: Auaro deest tã qd habet q̃ qd nõ habet. Istũ qñq; suscitat dñs/ de terra.i.de sepulchro aua ritię. Amos.vij.a. Quis suscitabit iacob qz paruulus ẽ: mi/ sertus est dñs sup hoc/ Ecce suscitario. Bene suscitauit dñs ꝓ cacheũ: qui dicit Lucl.xix.b. Si qd aliquẽ defraudaui: red/ do quadruplũ. Et sequit: Hodie salus huic domui facta est.

In plogo bi/ blie.c.8.

f Et de stercore erigẽs pauperẽ. Paup/ est luxurio/ sus: cui⁹ omnẽ spiritualẽ substantiã ignis luxurię ꝓsumpsit. Job.xxxj.d. Ignis ẽ vsq; ad ꝓsũptionẽ deuorãs. Hic iacet in stercore.i.in fetore. Jobel'.j.d. Cõputruerẽt iumẽta i ster/ core suo. Greg⁹: Jumẽta in stercore cõputrescere/ est carna/ les hoies i fetore luxurię vitã finire. Et talẽ q̃ñq; erigit dñs: vt Lucl.xv.d. de filio ꝓdigo: qui ꝓsumpsit substãtiã suã cũ meretricibus/ viuendo luxuriose: babek q̃ dixit: Ibo ad pa/ tre meũ: ⁊ q̃ iuit ⁊ suscęptus est: ⁊ data est ei stola ꝓma. Sic aũt erigit ⁊ suscitat: i Ut collocet eũ cũ principib⁹ .i.cũ angelis in glo/ ria: sicut supra expo/ situm est. Vel aliter: Ita eripit eos d pec/ catis: et tantũ in prę/ senti exaltat/ q̃ etiã fa cit eos prelatos in ec/ clesia. Hoc est: Ut collocet eũ cũ pn cipibus: cũ principibus populi sui.i.cum prelatis/ qui sũt pncipes ecclesię. Sic suscitauit paulũ ⁊ petrũ/ quos de statu peccati eripuit: ⁊ pmouit ad statũ ꝓlatiõis. Sz no/ ta q̃ arguit illos hic q̃ se dignitatibus ingerũt: nec expectãt q̃ dñs collocet eos ibi: Cõtra illud Heb.v.a. Nec quisq; su mit sibi honorẽ: ꝗ q̃ vocat a deo tãq; aaron. m Qui ha bitare facit sterilẽ in domo ⁊c.i.illũ qui erat sterilis et infructuosus/ sine fructu pęnitẽtię/ in ecclĩa facit esse fructuo/ sum/ intãtũ vt sit mater filiorum.i.bonorũ operũ. Facit di/ co/ matrem/ nõ tristẽ in pariendo: sed/ lętantem/ in filijs. Job.xvj.e. Mulier cum parit tristiciam habet: cũ autẽ pe/ perit puerũ: iã nõ meminit pressurę.ij. Corl.ix.b. Hilarem datorẽ diligit de⁹. Prelatũ etiã facit dominus habitare/ in domo/ ecclĩę/ vt matrẽ filioꝝ lętantẽ: q̃ñ libenꝗ ⁊ gau/ denter subditoꝝ necessitatib⁹ ꝓdescẽdit. Greg⁹: Curandum quippe est vt rectorẽ subditl ⁊ matrẽ pietas ⁊ patrẽ exhibe/ at disciplina. Versus. Verbera patris habes: vbera matris habe. Talẽ matrẽ se exhibebat aplus/ dicẽs. ij. Corl.xij.e. Ego aũt libentissime impendã ⁊ supimpendar egoipse pro animabus vestris.

Versus

Expositio Ps.CXIII.

In exitu isrl ⁊c. Titulus. Alleluia. Supra inui/ tauit gẽtes ad laudẽ: In isto psalmo iuitat lkaliter iudęos: recolendo dei bñficia sibi facta: Spiritualik aũt christianos/ q̃ sũt nouus ꝓpl'us dñi: q̃bus p quędã bene/ ficia antiquo populo collata in hoc psalmo ostendit ꝓpha quę ⁊ quanta bñficia dñs spũaliter ꝓferat: Vñ et alleluia/ quę est vox laudis/ pręponit. Intentiõe vocat ad laudem et cultũ veri dei. Modus. Tripertitus est psalmus. In prima parte dicit ꝓpha quę mirabilia fecit deus/ iudęis in figura: christianis/ in spiritu. In secũda/ q̃re deus hoc fecerit/ q̃rit: ibi: Quid est tibi mare. Et soluit: ibi: A facie. In ter/ tia simulacra gentiũ inania esse demõstrat: ⁊ religionẽ chri/ stianã cõmendat: ibi: Simulacra. Dicit itaq; q In exitu israel de egypto.i.dũ ille ꝓpl'us ad lra; veniret de egypto: s Dom⁹ iacob de populo barbaro: Idẽ est: Barbari em̃ sunt omnes/ prę ter grecos/ hebręos/ et lati/ nos. De hoc exitu habetur Exo.xij. In exitu inquam isto:

Partitio psalmi

Ad litterã

Facta est iudęa

Allegorice: q In exitu isrl.i.ppli christiani/ deũ videtis per fidẽ. r De egypto: Vl ad lra; qz de egypto ⁊ alijs gẽtib⁹ ꝓuersi sunt ad fidẽ. Vl/ de egypto.i.de tene/ bris infidelitatis. Et i exitu/ s Dom⁹ iacob.i.ecclĩę: cõ tra vitia luctãtl. t De ppl'o barbaro.i.ifideliũ vl de/ monũ: Dis em̃

Allegorice

Moralit: q In exitu isrl de egypto.i.cũ hõ deũ habẽs p oculis/ cui timor dei est añ oculos ei⁹/ exire vult de tenebris ⁊ ergastulo pctoꝝ/ de mũdo ad claustrũ. Et/ s Dom⁹ iacob.i.cũ illi q̃ volũt resistere ⁊ luctari ꝓtra vitia ⁊ diabolũ supplãtare/ volũt exire: t De ppl'o barba/ ro.i.de cętu

Moraliter

Anagogice etiã posset legi breuik: q In exitu isrl ⁊c. Cũ em̃ aia sctã exit d corpe/ tũc exit isrl: r De egypto: qz exit d tenebris ad lucẽ: vt videat deũ facie ad faciẽ.j. Job xij.a. Videbim⁹ eũ sicuti ẽ. Tũc etiã exit/ s Dom⁹ iacob .i.aia luctãs: t De ppl'o barbaro.i.euadit man⁹ dęmo nũ/ ⁊ vitioꝝ: ⁊ ꝓiũgit ciuib⁹ cęli.s.angel'⁊ sctis aiab⁹: vbi ñ ẽ barbara lingua:

Anagogice

a Facta ē iudea. i. terra pmissiōis: b Sctificatio eī. s. isrl vl iacob. i. pplī iudeōr: q ī terra pmissiōis sctificat est/ colēdo verū deū. Et illā etiā sctificauit q̄ pus erat polluta p idolatriā. c Israel/ supple facta est: d Potestas eī/ terre: qz eā possedit/ electi alīs pplis gentiū/ q̄ ibi habitabāt. e Mare vidit. i. ad modū videtī obediuit. Sile. s. Videt te aq̄ de. g Et fugit. i. diuisū ē/ vt pplis ptrāsiret. Exo. xiiij. e. Abstulit illō dñs flāte vēto vehemēti z vrente tota nocte. Breuiū tāgit p/ phera illa bñficia: quēdā etiā ptermittit: Uñ z statim adiūgit: h Iordanis cōuersus ē retrorsū: q̄tū ad supiorē ptē: Pars em̄ inferior descēdit ī mare mortuū. k Mōtes exultauerūt vt arietes: z colles sic agni ouiū. De h ad lrā nihil iueniī ī historia: nisi q̄ scopuli arnō inclinati fuerī: Numeri. xxj. d. Uñ patet q̄ z ibi facta/ z h dicta/ figurē sūt: iō mystice exponam. Vide locī suis.

† Ps. 76.

Al. † isrl regnabit in ea

De cōse. dis. 2. c. reuera

Al. † gestierūt velut

Al. † quare gessistis velut

Allegorice

✱ monū: O is em̄ lingua q̄ deū nō cōfitet/ barbara ē. a Facta ē iudea. i. apli/ q̄ de iudea fuerūt. b Sctificatio eī: qz sanctificauerī pplm̄ christianū/ baptiçādo/ p̄dicādo/ z manū iponēdo. Joh. iiij. c. Salus ex iudeis ē. Et/ c Isrl. i. ipsi apli: d Potestas eī: qz potēter curauerī eōr ifirmitatē. Uñ Actī. iiij. g. Virtute magna reddebāt apli testimoniū resurrectiōis dñi nri iesu christi.

Alit

Uel sic: a Facta ē iudea. i. pfessio nois christi: b Sāctificatio eī: Quia Ro. x. b. Ore pfessio fit ad salutē. Et c Isrl. i. ipsū videre deū p fidē: d Potestas eī: qz per hoc magnā potestatē acceperunt: De q̄ Joh. j. a. Quotq̄t aūt receperūt eū/ dedit eis potestatē filios dei fieri his q̄ credūt in noīe eī. e Mare vidit z fugit. Per mare intelligunt pseculores fideliū: q̄ eos multī vndis amarī. s. pseculionib⁹ tundebāt. Ipsi viderūt quō apli z fideles pualescebāt z pfudebāt eos/ z fugerī. i. eis cesserūt: nō valētes resistere spiritui/ q̄ loq̄bat z opabat. h Iordanis. i. hūilis descēsus ad baptismū/ i Cōuersus ē retrorsū: vñ descēdebat. s. ad christū: vñ venit baptism⁹/ ducēs baptiçatos. Eccē. j. b. Ad locū vñ exeūt flumina reuertūt. Nec est alia via ad regnū pmissū. Joh. iij. a. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aqua z spiritusctō: ñ pt itroire ī regnū dei. Et de his/ k Mōtes. i. apli: l Exultauerūt vt arietes. i. sic boni duces gregī christi: et contrib⁹ duōr testamētōr/ suū gregē defendētes a lupis rapacib⁹. i. ab hereticis. Uñ et. s. habuim⁹: Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietū. i. illos q̄s apli genuerī christo. De q̄b⁹ filijs addit: m Et colles. i. minores sbiecti montib⁹ p̄dicī: l Exultauerūt/ supple cū arietibus: n Sic agni ouiū. i. sic simplices z inocētes z matrē eccle sīā cōgscētes: z a p̄dicī arietib⁹ generati: h em̄ sūt in agnis ouiū. Vi oēs tā maiores q̄ minores exultauerī de pfusiōe z fuga inimicōr: z de victoria z pfectu eccl'ie. Esa. ix. a. post q̄ de icarnatiōe tetigit/ dicēs: Habitātibus ī regiōe vmbre mortis/ lux orta ē eis: Subiūxit: Multiplicasti gētē/ nō magnificasti lēticiā: q. d. ūmo. Uñ sbdit: Letabūt coā te: sic q̄ lētant ī messe: sic exultāt victores capta p̄da z c.

Moraliter

✱ ro. i. de çtu pctōr: q̄r lingua barbara est: eo q̄ deū nō laudat: ñ magī blasphemat. In isto īquā exitu/ a Facta est iudea sctificatio eī. i. sctificat in pfessiōe: q̄ ipsū purgat z sctificat a pctis. ij. Corī. vij. a. Mūdem⁹ nos ab omni iniqtate carnis z spūs/ pficiētes sctificationē in timore dei. Postq̄ aūt exiuit de pctō/ z cōfessus est hō: necessariū est ei vt potēs sit ptra insult⁹ diaboli: z ad bona opa faciēda. Hāc aūt potētiā pfert memoria dei: Uñ subdit: c Isrl potestas eī. q. d. videdo deū/ z recogitādo q̄ de⁹ oia videt/ efficit potēs ad resistēdū diabolo/ z ad bonū faciēdū. De p̄ dic q̄dā: Cū q̄d turpe facī/ q̄ō me spectāte ruberes: Cur spectāte deo/ ñ magī ipse rubes: Aug⁹: Et si lateat z a nemine hoīm videat: q̄d faciet de illo desup inspectore quē latere nihil pt: Et p⁹ addit: Illū cogitet oia videre/ ne velit fēminę male videri. De scō dic Boecī⁹: Magna nob ī dicit bñ faciēdi necessitas/ cū añ ocl'os ✱ samur iudicī cūcta cernētī. Propk h dic dauid. s. Prouidebā dñm ī pspectu meo sp. Hoc etiā notat cū sbdit: e Mare. i. pctōr. Esa. lvij. g. Impij q̄si mare feruēs. f Dixit. s. deū/ z recogitauit de eo/ g Et fugit/ ō peccato ad ipsū deū: q̄ est refugiū herinacūs. i. peccatorib⁹: vt. s. dictū ē. Esa. xxvj. c. A facie tua domine pcēpim⁹ z q̄si partu iuim⁹: z pepimus spm̄ salutis. Miere. xxxj. d. Postq̄ oñdisti mihi pcussi femur meū: pfusus sū z erubui. Et vbi debet pctōr fugere: oñdit cū subdit: h Iordanis pversus est retrorsū. Iordanis iterptat descensio eōr: siue riu⁹ iudicij: z sīgt illos q̄ se iudicāt z hūiliāt videtes pctā sua: Isti pversunt retrorsū. i. ad deū/ a q̄ recesserāt. Cōuerti retrorsū/ idē ē qd reuerti. Esa. xxxj. c. Cōuertimi sic ī pfundū recesserat filij isrl. De hac aūt pversiōe debēt gaudere plati: Uñ sbdit: k Mōtes exultauerūt: ō pversiōe z pfectu sbditor/ vt arietes/ veri. Mōtes em̄ debēt ē plati p altitudinē vitę/ sic sūt p culmē dignitatī aut potestatī. Et debēt esse arietes/ ducēdo gregē z defendēdo z fęcundādo. In his debēt gaudere. Sed multi magī gaudēt cū malefecerint: cū sbditos spoliauerint. Esa. xxxij. d. Gaudiū onagroōr pascua gregū. Et ideo in psona pauperōr subditor dic. Abacuk. iij. c. Maledixisti sceptris eī/ capiti bellatorū venientib⁹ vt turbo ad dispgendū me. Et q̄re maledixerit/ subdit: Exultatio eōr sic eī q̄ deuorat pauperē in abscōdito. m Et colles. i. minores sacerdotes/ exultāt de h/ sicut agni ouiū. Arietes generāt agnos: sz lupi lupos: Ita boni plati pstituunt sacerdotes bonos z inocētes: sz mali plati faciūt sacerdotes malos. Ecech. xix. a. Eduxit vnū de leunculis suis z leo factus est/ z didicit p̄dā capere/ hoīesq̄ comedere.

Actī. 6. c.

Ps. 15.

Ps. 103.

✱ barbara lingua: sz oēs deū laudāt. Col. iij. b. Ubi ñ ē barbar⁹ z scytha. Et tūc fit/ a Iudea. i. glorificatio/ siue glia ęterna: b Sctificatio eī: qz ī ea pennik sctificat z pfirmat. c Isrl potestas eī. i. videre deū ē ī potestate eī. Joh. xvij. a. Hęc ē vita ętna vt cogscēt te verū deū. Et tūc/ e Mare vidit z fugit. Mare est tumult⁹ dęmonū: q̄ fugiūt/ q̄ñ aia exit de egypto. i. de mundo ad cęlū. Esa. xxv. b. Tumultū alienōr hūiliab. Et tūc/ h Iordanis pversus ē retrorsū: qz tūc q̄ se h hūiliauerit/ nō āpli⁹ humiliabit: ñ exaltabit. Et quāto magis h se hūiliauerit: tāto magī exaltabit ī cęlo. Et tūc/ k Mōtes. i. āgeli/ l Exultabūt vt arietes: q̄ fuerī duces eōr. Multū em̄ gaudebūt angeli q̄r misterio z auxilio illi hic bñ vixerūt: z ad regnū pducti fuerūt. Nec mir: cū gaudiū sit in cęlo sup vno pctōre pniaz agēte: Luc. xv. b. m Et colles. i. minores scti: n Sic agni ouiū. Sap. xix. b. Tāq̄ agni exultauerī/ magnificātes te dñe: qz libasti illos. o Quid est tibi mare q̄ fugisti: z tu iordanis qz cōuers⁹ es retrorsū: Mōtes exultastī sic arietes: z colles sic agni ouiū: Hęc est scda pars: vbi p̄ q̄rit cur ista p̄dicta fiant/ vt admirationē excitet. Cū aūt hi duo ✱ sus sup expositi fuerint/ vbi sine q̄stiōe ponūt: ñ oportet eos āpli⁹ exponere: nisi q̄ h q̄rit cur factū sit qd ibi factū ē pfirmat. Questioni aūt isti rndet cū subiūgit: t A facie dñi mota est terra. Et qz Blo. nō tāgūt hic expositionē lrālē: nec nos eā vlteri⁹ pseq̄mur: sed ✱m allegoriā p̄mo pcedem⁹. Respondens: Quid est tibi mare z c. dicit: t A facie dñi z c. q. d. q̄ mare fugit. i.

Anagogice

Allegorice

✱ q̄ pseculio

Moraliter

A Moralit. o Quid ē tibi mare. i. pctōr: p Q̄r fugisti/ a pctō ad deū: q Et tu iordanis. i. pęnitēs/ iudicās z hūiliās teipsū: r Quia pversus es retrorsū: sic sup expositū ē. Et vos/ s Mōtes z colles. i. maiores z minores plati/ exultastis/ de h: sic sup ī sensu morali dictū est. Ecce responsio: t A facie dñi mota est terra. i.

✱ peccator terrena

Itē anagogice pōt exponi. o Quid est tibi mare z c. Per istos duos ✱ sus: vt supra: t A facie dñi mota ē

Anagogice

✱ terra. Recępta

q̃ ꝓsecutio tyrãnoꝝ cessit: ⁊ q̃ iordanis. i. baptismus cõuersus est retrorsũ ducẽs homĩes ad christũ / vñ ortũ habebat baptismus: ⁊ q̃ mõtes ⁊ colles. i. apli ⁊ alij sancti de ꝓfectu ecclesiẹ exultauerũt: totũ factũ est / a facie dñi. i. a p̃sentia eĩ: qua cũ suis fidelib⁹ erat sp / sic ꝓmiserat: Matth. vlt. d. Ecce ego vobiscũ sum vsq̃ ad ꝓsũmationẽ sẹculi. Ab hac g̃ facie / a Mota ẽ tra. i. corda trena g̃ p̃us erãt pigra ad bonũ opus / mota sũt a sua suspitiõe: ⁊ cõmota ad pniam: sic. s. dicit / loq̃ns ad dñm: Cõmouisti terrã ⁊ cõturbasti eã. Cõmota aũt hac tra / cessauit ꝓsequi christianos: ⁊ cõuersa ẽ ad baptismũ / vnde fuit exltatio mõtib⁹ ⁊ collib⁹. Et q̃si q̃s g̃reret: qr dixit: A facie dñi: cui⁹ dñi: subiũgit:

Ps. 59. Al. trupes

a mota ẽ tra: a facie dei iacob.
b Qui cõuertit petrã i stãgna
c aquarũ: et trũpem in fontes
d aquarũ. Nõ nobis dñe non
e nobis: sz nõmi tuo da gliã.

b A facie dei iacob. q. d. iste christ⁹ a facie cui⁹ mota est terra / nõ est de⁹ recẽs: sz de⁹ iacob: quẽ iacob coluit / in quẽ credidit. Et i hoc cõfũdit iudẽos: q̃ se dicũt esse filios iacob: ⁊ tũ in christũ nõ credũt: sicut ⁊ de abraã dicebat eis / Joh. viij. g. Abraã pr̃ vr̃ exultauit vt videret diẽ meũ / vidit / ⁊ gauis⁹ ẽ. Et quõ mota est tra / subdit: c Qui ꝓuertit petrã ⁊c. Petrã vocat dura corda iudẽoꝝ: q̃ ꝓtũ ad quosdã cõuersa sunt i aq̃s baptismi. Rupẽ ꝯo dicit arida corda gentiliũ: a q̃b⁹ de⁹ diuini eloquij manare fecit fontes irriguos. Esa. xxxv. c. Quẽ erat arida in stagnũ / ⁊ sitiẽs i fontes aquaꝝ: supple ꝯsa est. Vel ipsũ christũ vocat petrã ⁊ rupẽ: qr cũ ignorareť / dur⁹ videbať. Vñ quidã turbati / ⁊ ignorãtes dixerũt: Durus ẽ hic sm̃o: q̃s põt eũ audire? Joh. vj. g. Hãc duriciã liq̃fecit / vt i eis fieret fons aq̃ saliẽtis i vitã ẽtnã: cũ post resurrectionẽ suã apuit illis sensũ vt itelligerẽt scp̃turas: Lucꝰ. vlt. g. Immo ⁊ ali resurrectionẽ: qr cũ illi dixissẽt: vt dictũ est: dur⁹ est ꝗ sermo: et multi ꝓpť hoc abijssẽt retro: Ipse dixit ad duodecim: Nũquid et vos vultis abire? Et petr⁹ rñdit p oĩb⁹: dñe ad quẽ ibim⁹? ꝯba vite ẽternẹ habes / ⁊ nos credim⁹ ⁊ cogũim⁹: qr tu es christ⁹ filij⁹ dei. Hẹc aũt oĩa fecť de⁹ iudẽis ⁊ gẽtib⁹: nõ eoꝝ meritꝰ: sz pura miscõia. Vñ ne ꝺ dei dono iflẽť / ſbdit ꝓba: b Nõ nobis dñe ⁊c. Vñ iudẽis gloriãtib⁹ dicit aplus / Ro. iij. d. Ubi est gl̃ia tua? Exclusa est. Sz qr hocipsũ nõ gloriari donũ dei ẽ: Et ideo petẽdo dicit: i Nõ nobis ⁊c. Itẽ petẽdo dicit ꝗ ꝓpť aliã cãm quia sic tacite

Moraliter

* peccator terrena amãs: ⁊ eis inherẽs p amorẽ / a respectu dei mot⁹ ẽ ad pẽnitẽtiã. b A facie dei iacob: qr ipse ẽ de⁹ luctãtiũ ⁊ laborãtiũ. Vñ dicẽ / Matth. xj. d. Venite ad me oes q̃ laborať ⁊c. O ciosi ꝯo q̃ nõ luctãť z vitia: sz se eis subijciũt / habent deos alienos: sic de gulosis dr̃ / Phil. iij. d. Quoꝝ de⁹ venť ẽ. De luxuriosis / in Ps. Et initiati sť beelphegor. Aua / ri aũt seruiũt mãmonẽ: supbi baal: ⁊ sic de alijs. Hic aũt notãdũ q̃ q̃drupleꝝ põt assignari facies dei. i. christi. s. facies viuẽtꝭ / moriẽtis / iudicãtis / regnãtis. Prima ẽ facies pauptatis: Secũda doloris: Tertia indignatiõis: Quarta est delectationis. Primã facie benigne oñdit nob in natiuitate: ⁊ i tota vita sua: qr ꝓ nobis fact⁹ est egen⁹ vt illi⁹ inopia nos diuites essem⁹. ij. Corꝰ. viij. b. Qui in tota vita sua nõ habuit vbi caput reclinaret: Matth. viij. c. In alieno eñ nat⁹ fuit / i alieno sp̃ ꝓuersat⁹: ⁊ tandẽ in alieno sepult⁹. Ab hac facie ⁊ a respectu ipsi⁹ debet moueri tra cordis nr̃i ad ꝓẽptũ terrenoꝝ. Secũdã faciẽ. s. doloris oñdit nob i passiõe: Et vt i eã respiciam⁹ / monet Threñ. j. d. O vos oes q̃ trãsitis p viã / attẽdite ⁊ videte si ẽ dolor sic dolor me⁹. Ab hac facie ⁊ a respectu ei⁹ / dz moueri terra nr̃a ad cõpassionẽ ⁊ patientiã. Sed quidã sũt magꝰ insensibiles q̃z tra / ⁊ duriores lapidib⁹: qr ab hac facie q̃ christ⁹ patiebať / tra ad lr̃am / mota ẽ: ⁊ petrẹ scissẹ sť: ⁊ monumẽta apta sť: ⁊ ipsi nec mouenť p cõpassionẽ / nec scidunť p dolorẽ / nec apiunť p deuotionẽ. Et tales sũt p̃cipue clerici ⁊ p̃lati: de q̃b⁹ Amos. vj. b. Nihil patiebanť sup ꝓtritiõe ioseph: q̃ prop̃ť nũc migrabũt in capite trãsmigrãtiũ. Itẽ ad patientiã tribulationũ dz mouere tra nostra hui⁹ faciei respect⁹. Vñ Heb. xij. a. Recogitate eũ q̃ talẽ aduersꝰ semetipsũ sustinuit a pctõrib⁹ ꝗdictionẽ vt nõ fatigemi animis vr̃is deficiẽtes. Bern. Deuot⁹ miles sua nõ sentit / cũ benigni ducꝰ vulnera intuet. Tertiã faciẽ. s. indignatiõis oñdet reprobis i iudicio. Apocꝰ. vj. d. Dicẽt mõtib⁹ ⁊ petris: cadite sup nos ⁊ abscõdite nos a facie sedẽtis sup thronũ: et ab ira agni / qm̃ venit dies magn⁹ irẹ ipsoꝝ: et quis poterit stare? Istã faciẽ si p̃uideam⁹ / mouebit tra nr̃a ad timorẽ ⁊ pẽnitẽtiã. Job. xxxj. c. Semp quasi tumẽtes sup me fluct⁹ timui deũ / ⁊ põdus ei⁹ ferre nõ potui. Greg⁹: ibi: Qui extremi iudicij adueũtũ itẽta mẽte ꝓsiderat: pfecto videt / qr tant⁹ pauor iminet: quãtũ nõ solũ tũc videre: sed ⁊ nũc p̃uidere timescit. Esa. xxvj. d. A facie tua dñe cõcẹpim⁹: ⁊ q̃si pturiuimus spm̃ salutis. i. pẽnitẽtiẹ q̃ sanat vulnera pctõꝝ. Quartã faciẽ oñdet nobis dñs i patria. s. faciẽ delectatiõis: de q̃ in Ps. Abscõdes eos in abscõdito faciei tuẹ: qñ. s. videbim⁹ eum facie ad faciẽ. j. Corꝰ. xiij. d. Ad hui⁹ faciei respectu dz moueri terra nr̃a ad amorẽ ẽternoꝝ. Hãc viderat petrus i trãsfiguratiõe dñi. Vñ statim motus ad desideriũ ⁊ amorẽ eorũ quẹ viderat / dixit: Dñe / bonũ est nos hic esse ⁊c. Matth. xvij. a.

Ps. 105.

Quadruplex facies dei

Ps. 50.

Facies dñi est
- Prẽsentia ei⁹. Matth. vlt. d. Ecce ego vobiscũ sum vsq̃ ad cõsummationẽ sẹculi.
- Familiaritas ei⁹. Exo. xxxiij. b. Loquebať dñs ad moysẽ facie ad faciẽ sic solet loq̃ hõ ad amicũ suũ.
- Clẹmẽtia ei⁹. Ps. Auertisti faciẽ tuã a me ⁊c. Esa. lxiij. c. Abscõdisti faciẽ tuã a nobis ⁊c.
- Ira eius. Hiere. xxv. g. A facie irẹ furoris dñi.
- Cognitio eius p̃sens. Esa. lxiij. a. A facie tua montes defluxerunt.
- Cognitio futuri. j. Corinth. xiij. d. Tunc autẽ facie
- Ipse christus. Ps. Ostende nobis (ad faciem. domine faciem tuã ⁊ salui erimus.
- Ipsa diuinitas. Exo. xxxiij. d. Posteriora mea videbis / faciẽ autẽ meã non videbis.

Ps. 29.

Ps. 79.

c Qui cõuertit petrã. i. dura corda peccatorũ: e In stagna aquarũ. i. i abũdãtiã lachrymarũ. Eccch. xxxvj. f. Auferã a vobis cor lapideũ ⁊ dabo vobis cor carneũ. Sic cõuertit dñs cor magdalenẹ: q̃ lachrymis suis lauit pedes dñi: Lucꝰ. vij. f. Et cor petri: qd̃ induratũ fuerat vsq̃adeo q̃ ipsũ dñm negauit: Sed respexit dñs petrum: ⁊ egressus foras fleuit amare: Lucꝰ. xxij. g. f Et rupẽ in fontes aquarũ: Idẽ ẽ cũ p̃missio: nisi q̃ ibi dicẽ / i stagna: hic dicẽ / in fõtes: In q̃b⁹ duo genera pẽnitẽtiũ et flentiũ notãť. Sũt eñ quidã qui habẽt aquã lachrymarũ in maxima abũdantia: qd̃ notať per stagnũ. Alij autẽ nõ habẽt in abundãtia: sed habẽt frequẽter ⁊ quasi iugiter / licz tenuiter: ⁊ hoc notať cum dicit: in fontes. Sũt autem multi qui cõuertunť ⁊ plorãt: sed de his gloriã vanã quẹrunt: ꝓpter qd̃ bñ subdit ⁊ ab hoc se custodiri postulat / dicẽs: b Nõ nobis dñe / nõ nobis: sed nomini tuo da gloriã. Et merito tu / non nos / debes habere gl̃iaz: qr qd̃ facim⁹ tuipse facis / nõ nos ꝓprie. Hoc ẽ qd̃ addit:

Anagogice

* Sup misericordia

* terra. Recẹpta eñ aia i cẹlo ab angelis / tra corpis mouet ad corruptionẽ ⁊ putredinẽ. Et hoc / a facie dñi. i. a misericordia ei⁹ vt meli⁹ reformeť: ⁊ inde hũiliemur vt de⁹ gl̃ificeť ꝓpť mirabiliorẽ resurrectionẽ / vt merces fidei augeať. De hac motione. j. Corꝰ. xv. f. Seminať in corruptiõe: surget in incorruptiõe ⁊c. b A facie dei iacob. Iacob p⁹ multas tribulatiões venit ad mlta bona: et post luctã mutatũ ẽ nomẽ iacob i nomẽ isrl. Et nos sil̃r post multũ laborem veniem⁹ ad multã requiẽ. Et si i p̃senti fuerim⁹ iacob: in futuro erim⁹ isrl / videtes deũ sicuti ẽ. c Qui. i. qr ipse / d Cõuertit petrã: id est duritiã laboꝝ ⁊ pẽnitẽtiẹ: e In stagna aquaꝝ. i. in abũdantiã delitiaꝝ ẽternaꝝ. Vñ bñ dicit: stagna: qr stabiles erũt i ẽternũ. Vñ subdit: f Et rupẽ. i. omnẽ duritiã p̃sentẽ: g In fontes aquaꝝ. i. i delitias indeficiẽtes. Job. xvj. d. Tristicia vra ꝯťeť i gaudiũ. ij. Corꝰ. iiij. d. Id eñ q̃ i p̃senti ẽ momẽtaneũ ⁊ leue tribulatiõis nr̃ẹ: sup̃ modũ i sublimitatẽ ẽtnẹ gl̃iẹ pond⁹ opabiť i nob ⁊c. Job. xxij. d. Dabit p tra silicẽ: ⁊ p silice torrẽtes aureos. i. p pctõ iniũget pniaz ⁊ tribulationẽ: ⁊ p pnia reddet abundãtiã diuitiaꝝ ⁊ delitiaꝝ. Tũc aũt ꝓfitebunť / q̃ nõ suis meritꝰ: sed pura dei miscõia gl̃iã illã assecuti fuerint: Vñ sequiť eoꝝ ꝓfessio: b Nõ nobis dñe nõ nobis: sed nomini tuo da gloriã. Hoc est illud ad

* Titũ. iij. b. Nõ

qua sic tacite petit illa bona. q.d. da nob bona p quib⁹ nomē tuū glificek: Quę oia nob facis. a Sup. i. de/miscdia tua q̄ vocas ipios ⁊ eis parcis. b Et veritate tua/q̄ pmissa i/ples: ⁊ etiā ipios nō veniētes ad fidē iudicas ⁊ reprobas. Misericordia aūt ꝓprie exhibita ē gentib⁹. Unde Ro. xv. b. Gentes sup miscdia honorare deū. Veritas autē iudęis: Unde Matth. xv. c. Nō sum missus nisi ad oues q̄ perierūt domⁿ isrl. Da/inq̄/ noi tuo gloriā: c Ne qñ. i. aliqñ/ d Dicāt gētes/ nō credētes. Dicāt/dico hoc: e Ubi ē de⁹ eor: q̄si hoc sępe dicūt gētes q̄ habēt deos visibiles/nō putātes deū quē inuisibilē colim⁹: maxīe cū bonos videt affligi. Et iō/da glīā noi tuo/vt p visa opa credāt deū esse q̄ nō videt. f De⁹ aūt nr: licz nō videat ab ocīs mortalib⁹: ē/ g In cęlo. Licz de⁹ vbiq̄ sit: tñ i cęlo specialit eē dr: qr ibi mag/ relucet potestas ei⁹/et p̄clarior opa: ⁊ qr familiaris ē angelis. h Oia q̄cūq̄ voluit fecit: qr oia creauit ⁊ fecit p filiū. s. christū. Alt de filio pōt legi h: Quasi ipsi grūt: Ubi ē de⁹ eor: Sz nos scim⁹ vbi est christus/de⁹ nr: qr ē/in cęlo: vbi p⁹ passionē ⁊ resurrectionē suā ascēdit videtib⁹ discipulis. Nec mireris si ascēdit: qr oipotēs est: Oia enīm q̄cūq̄ voluit fecit. Prius voluit pati vt hō. Esa. liij. c. Oblat⁹ ē: qr ipse voluit. Et postea voluit ascēdere ⁊ ascēdit in cęlū ver⁹ hō virtute diuinitatis suę.

Ar. tursū

Moraliter * a Sup miscdia tua ⁊ vitate tua: nō sup opę vel merito nro. q.d. q̄ cōuersi sum⁹/de tua miscdia est: q̄ agim⁹ pniaz/ritas quidē est siue iusticia/ q̄ delicta corrigit: nō tñ ē nra veritas/sed tua: q̄ oparis i nobis ⁊ velle ⁊ pficere p bona volūtate: sic dicit aplus/Phil. ij. b. Et h facies dñe/ c Ne qñ dicāt gentes/de nobis: e Ubi ē deus eor. i. ne aliqñ tandē qñ oia apta erūt/inotescat q̄ hęc faciēdo nō tibi seruiuim⁹: sz infideliter ęgim⁹/furādo tuā gloriā quā tibi reseruasse debuissem⁹ vt fideles serui: Sic dic beat⁹ Bern. Fidelis reuera seru⁹ es si de glia dñi tui/⁊ si nō exeūte a te: trāseūte tū p te nihil tuis manib⁹ adhęrere ꝓtingat. Hypocritę nō sic faciūt: qr i lachrymis ⁊ in oib⁹ q̄ faciūt: nō dei glīā/sz suā ꝓpriā q̄rūt. Unde de lachrymis eor dicere possūt dęmones: qd̄ dixerūt pastores gerare:

Gen. 26. d. Cū enīm pastores isaac fodissent ⁊ repissent aquā/pastores gerare dixerūt: nostra est aq̄. Sic dicūt dęmones de lachrymis hypocritar. Eccli. xij. d. In ocīs suis lachrymabit inimic⁹. i. lachrymę tuor oculor suę erūt. Nec pōt dicere hypocrita h/ Sup miscdia tua ⁊ veritate tua. Or enīm h facit/magis ē ex indignatione dei/q̄ pmittit eos decipe hoīes ad suā maiorē dānationē/q̄ ex miscdia. Itē nō est ibi veritas dei: sz fallacia hūana: Unde ad eor magnā cōfusionē/hñ oib⁹ gentib⁹ manifestū erit q̄ nō fuerūt serui dei. Et cū ipsi dicēt illō Matth. vij. c. Dñe nōne in noīe tuo ꝓphetauim⁹ ⁊ ꝓtutes multas fecim⁹: Tūc rūdebit dñs/vt ibi dicit: Nūq̄ noui vos: discedite a me q̄ opamini iniqtatē. Iniqtas enīm est: vbi nō est intētiōis ⁊ opis ęqualitas. Et tūc poterūt dicere gentes: vbi ē de⁹ eor: Et subdit: f Deus aūt nr. q.d. nescio vbi ē de⁹ hypocritę: qr vanitatē ⁊ ventū colebat: sed de nro deo scio/q̄ de⁹ nr/est/in cęlo. q.d. vero deo seruiuim⁹: sz illi vano ⁊ fallo. Auaror de⁹ est in arca. Eph. v. b. Auaricia ē idolor seruit⁹. De⁹ gulosorū est in coquina. Phil. iij. d. Quor deus venter est. h Omia quęcūq̄ voluit fecit: Talis de⁹ colēd⁹ ē. Nō sic de⁹ auari facit qd̄ vult: qr vinculis ⁊ seris tenet/⁊ naturalit vellet exire

Ps. iii. ⁊ dispgi: fm illud: Ps. Dispsit dedit pauperibus.

Anagogice * Titū. iij. b. Nō ex opib⁹ iusticię q̄ fecim⁹ nos: sz fm suā misericordiā saluos nos fecit. In quib⁹ aūt ꝓsistat illa ęterna gloria: sbiūgit: Dico glīaz habitā: a Sup miscdia tua/Ecce fruitio ⁊ delectatio. b Et vitate tua/Ecce cognitio. Joh. xvij. a. Hęc ē vita ętna vt cognoscāt te ⁊c. c Ne qñ dicāt gentes vbi ē de⁹ eor/Ecce securitas. Sap. iij. a. Justorū aię in manu dei sunt: ⁊ nō tanget illos tormentū mortis. In q̄ aūt siue p quē ⁊ vbi hęc habebūt/subiūgit dicēs: f De⁹ aūt erit/noster. i. nra merces ⁊ possessio: Unde i ipso oia habem⁹.

Et vbi: g In cęlo: vbi oia quęcūq̄ voluit fecit. i. quęcūq̄ volet faciet/etiā in oi genere volūtatis. Uñ vt hęc volūtas fiat/petim⁹: Adueniat regnū tuū/cęleste: Et tūc/fiat volūtas tua. i Simulacra gentiū. Tertia ps: vbi simulacra gentiū inania esse demōstrat: ⁊ religionē christianā cōmēdat. Utik aūt demōstratiuo genere/ p̄ius i vituperatiōe falsor deor post in laudē veri dei: Ostēsa nāq̄ ex opib⁹ p̄sentia ⁊ potestate inuisibilis dei: tanq̄ aliq̄s q̄reret: possunt ne gentes ostēdere deos suos: inq̄t: possūt vtiq̄: Nā/simulacra gentiū/st/argētū ⁊ aurū/i materia: In forma ꝓ sūt/ l Opa manuū hominū: Hoc addidit: qr similitudo formę ab homib⁹ facta magis trahit hoīm vanitatē/q̄ a deo facta p̄ciosa materia. Esa. xlvj. b. Qui ꝓfertis aurū de sacculo: ⁊ argētū statheram pōderatis/cōducētes aurifices vt faciāt deū. Exo. xx. a. Nō facies tibi sculptile neq̄ aliquā similitudinē. Notādū tñ h q̄ cū gētes habeāt simulacra ęrea ⁊ lignea ⁊ fictilia/h p̄ciosiora iō ponit: vt q̄ i his erubescit/facilⁿ erubescat in cęteris. Deinde formā mēbror carētē eor officiis exequit/dicēs: m Os habēt ⁊ non loquent: quod ꝓprium est hominis: qui etiaz ex eo q̄ fabricauit illud simulacrum/melior est. n Oculos habent et nō videbunt: aures habent ⁊ nō audient: nares habēt et

Moraliter de auaris

Moraliter: i Simulacra gentiū argētū ⁊ aur. Hoc verū ē ad lrāz de cupidis ⁊ auaris: qr auaricia ē idolor fuit⁹: Eph. iij. b. Ipsi enīm adorāt ⁊ colūt: ⁊ sup oia diligūt aurū et argētū. Osee. viij. a. Argētū suū ⁊ aur fecerūt sibi idola vt interirēt: qr vt dr Prouer. xj. d. Qui ꝓfidit i diuitiis suis corruet. Et sic ō deo dr/q̄ videre ipsū ē tota merces: sic de auro et argēto verū ē: qr nō plⁿ pdest diuiti q̄ videre tñ illō. Eccls. v. c. Quid pdest possessori nisi q̄ cernit diuitias ocīs suis: Sz nota q̄ quōdā adorabāt aur ⁊ argentū i imagie: nūc aut adorāt i massa qd̄ turpⁿ ē. Vel de p̄latis pōt exponi: k Simulacra/em st mlti p̄lati. s. illi q̄ st iutiles. Zach. xj. d. O pastor ⁊ idolū dereliquēs gregē. Ipsi etiā ad lrāz se faciūt adorari: et simplices credūt eē aliq̄d munerl/cū videt eos iauratos et purpuratos/inaratos ⁊ ornatos: sz. j. Cor. viij. a. Idolū nihil ē. Or aūt dic: k Argētū ⁊ aurū/ondit quō fiūt tales p̄lati: q̄r de auro ⁊ argēto simoniace ingredicēdo/expēsas supfluas faciēdo/munerib⁹ sibi alios inclinādo. Itē qd̄ fiūt de auro mūdanę sapię: qd̄ ō argēto pcacl eloquētię/sic aduocati: qd̄ ō luto ꝓsāguīat: Et oēs tales sūt/ l Opa manuū hoīm: q̄r ꝓsiles. i. hoīes mūdani: ⁊ carnales eos elegerūt. De bonis aūt p̄latis dr in Ps. Opa manuū tuarū st cęli. i. cęlestes p̄lati: de qb⁹ dr: Cęli enarrāt glīā dei. Itē in Ps. dic bon⁹ p̄lat⁹: Ego aūt ꝓstitut⁹ sū rex ab eo sup sion montē sctm ei⁹. i. p̄lat⁹ sup ecclīaz dei. Isti m Os habēt ⁊ nō loqnt/docēdo vl arguēdo vel increpādo/vl snīaz dādo. Sz habēt os. i. plocutores/qui p eis loquūt: sic imago sancti Nicolai sup calciatā/q̄ tm videt signare ꝓpln: sz aliq̄s stat ibi iuxta/q̄ petit elemosynas trāseuntiū: imago aūt nihil petit: Sic tales p̄lati tm signāt ꝓpln: ⁊ oportet q̄ alⁿ expleat vices p̄dicatiōis. Et h fuit figuratū Exo. iiij. d. vbi dixit dñs moysi: Ipe loquet p te ad ꝓpln ⁊ erit os tuū. n Oculos habēt. i. officiales vl archidiaconos: q̄ debēt videre ⁊ iuestigare quō se hnt subditi. Sed istis oculis nō videt aias: sz denarios. Nō possūt dicere illud Job. xxix. c. Oculⁿ fui cęco. Zach. xj. d. Oculⁿ ei⁹ dexter tenebrescēs obscurabit. Dexter oculⁿ ē q̄ debēt ꝓuidere ⁊ p̄uidere spūalia: sinister/q̄ tpalia. Isto clare videt: sz dexter excęcat⁹ ē. Dñs aūt sinistr nō reputat. Uñ eos q̄ nō videt dextro ocīo/cęcos dic: et dęmōib⁹ exponi pmittit/ tā ipsos p̄latos q̄ gregē eor. Uñ Esa. lvj. d. Oēs bestię agri venite ad deuorādū: vniuersę bestię saltⁿ: speculatores ei⁹ cęci oēs. o Aures habent: supple ad audiendū cōputatōes ⁊ ꝓba scurrilia ⁊ detractoria ⁊ adulatoria. Esa. v. c. Cithara ⁊ lyra ⁊ tibia et tympanū: ⁊ vinū i ꝓuiuij vrīs: ⁊ opⁿ dñi ñ respicit. p Et nō audient/ea q̄ debēt

De p̄latis

Ps. 101.

Ps. 18.

Ps. 1.

* dient/ea q̄ debēt

nares habent ⁊ nõ odorabũt: manꝰ habẽt ⁊ nõ palpabũt ⁊c. Hęc oia cõta sk hoibꝰ cũ bestijs: Mã ⁊ simię manibꝰ cõtrectãt. Per q̃ patet/nõ solũ hoies: sz ⁊ bestias anteponẽdas esse simulacris. Nisi em̃ eis bestias anteponẽdas intelligeret: neq̃q̃ post enumerationẽ mẽbrorꝫ ⁊ officiorꝫ/de clamore supponeret/q̃ iaz de locutiõe p̃miserat/dicẽs: Os habẽt ⁊c. Ubi igit dixit: Os habẽt ⁊ nõ loq̃ni: homies illis p̃posuit. Ubi vo post oia addidit: f Non clamabũt/qõ saltẽ bestiaꝫ ẽ bestias etiã p̃tulit: ⁊ in alijs q̃ habẽt cõtk cũ hoibꝰ inuit p̃ferẽdas. Sic igit p ea q̃ dicta sũt/pbat simulacra gentiũ eẽ inutilia. Primo em̃ remouet ab illis icorruptibilitatẽ/quã solꝰ deꝰ habet/cũ dicẽ: Argentũ ⁊ aurũ: et idõ materialia: et p hoc corruptibilia: Ois em̃ corruptio incipit ex pte materię: sic ex pte formę incipit esse. Propter h bñ dicit petrꝰ ea eẽ corruptibilia. j. Pet. j. d. Sciẽtes q nõ corruptibilibꝰ auro vel argẽto redẽpti estis ⁊c. Secũdo remouet ab eis dignitatẽ creãdi/cũ dicẽ: Opa manuũ hoim. Tertio dignitatẽ loquẽdi/cũ dicẽ: Os habẽt ⁊ nõ loquẽt. Os tñ dr ęquoce de illis ⁊ ō hoie. Quarto dignitatẽ brutorꝫ: scz vsũ q̃ncq̃ sensuũ remouet ab eis/cũ dicit: Oculos hñt/⁊ cętera q̃ sequũt. Ostẽsa iutilitate simulacrorꝫ: postea p̃dicit cęcitatẽ idolatrarũ/dicẽs: i Siles illis fiãt/q̃ faciũt ea: ⁊ oẽs q̃ cõfidũt i eis: qõ vere fit: qz sic illa nec videt nec sentiũt: sic illi q̃ ea colũt/ostẽdũt se nec videre nec sẽtire. Mã si viderẽt ⁊ sentirẽt/inutilitatẽ simulacrorũ pciperẽt.

Moraliter de p̃latis

* dient/ea q̃ debẽt audire.

Lectionẽ. Deut. xvij. d. Postq̃q̃ sederit in solio regni sui/describet sibi deuteronomiũ legis.

Cõsiliũ. Hest. j. c. Faciebat cũcta p̃silio sciẽtiũ leges ac iura maiorꝫ. s. christi ⁊ aplorꝫ. Sz nũc ipsi cõsiliũ altissimi irritauerũt: ⁊ p̃silio aduocatorꝫ

Mali p̃lati nõ audiũt

Correctionẽ. Sic petrꝰ pauli: qñ ei (adhęserũt. restitit i faciem: qz rep̃hensibilis erat: Gal. ij. c. Sed mõ omẽs habẽt infirmitatẽ quę dicit: noli me tangere/q̃ ad litterã est diuitũ.

Clamorẽ pauperũ/quorꝫ bona habẽt. Unde eis p̃cipue dicit Hieroꝰ: Pasce pauperẽ/si nõ pauperis occidisti.

Petitiones viduarꝫ ⁊ pupillorꝫ. Esa. j. f. Pupillo nõ iudicãt: ⁊ causa viduę nõ ingredit ad eos. Hiere. vij. e. Mõ audiert neqꝫ iclinauerũt aures suas. Esa. xlij. c. Surdi audite ⁊ cęci intuemi. Et q hęc de p̃latis intelligẽda sint/exponit Esa. xlij. c. Quis cęcꝰ nisi ꝟuuꝰ meꝰ: ⁊ surdꝰ nisi ad quẽ nũcios meos misi: a Nares habẽt/ad odorandũ escas ⁊ vinũ ⁊ suaues odores: sed/ b Non odorabũt/spũalia. s. odorẽ paditi cũ spõsa/q̃ dicit/Cant. j. a. In odore vnguẽtorũ tuorꝫ currem̃. c Manꝰ habẽt ⁊ nõ palpabũt. Manꝰ p̃latorꝫ sũt eorꝫ ministri: ō qbꝰ Matth. xviij. a. Si aũt manꝰ tua scãdaliçat te: abscide eã ⁊ p̃ijce abs te. Istis manibꝰ nõ palpãt palpãda. s. vulnera ⁊ miserias ifirmorꝫ releuãdo: sz palpãt lucrꝫ. s. tpalia. Habacuk. ij. b. Usqq̃uo aggrauas z te densũ lutũ? Qui hz manꝰ inuolutas chirothecis foratis/nõ bñ põt palpare. Gen. xxvij. c. Pelliculas hędorꝫ circũdedit manibꝰ. Pellis pilosa in manu: significat mortalia tpalia i possessiõe. Sũt aũt mlti tales q̃ etiã p̃dicãt p̃temptũ tpaliũ: ideo de illis põt dici qõ sequit in eodẽ ca. Vox quidẽ vox iacob est: sz manꝰ sũt esau. d Pedes habẽt. s. affectꝰ: sed corruptos. e Et/ideo/nõ ãbulabũt/post deũ p̃ficiẽtes ⁊ eũtes de ꝟtute i ꝟtutẽ. Nec mirũ: qz spinę infixę sunt in pedibꝰ eorꝫ. s. diuitię i affectibꝰ. Propt h dicit dñs q defacili nõ ambulãt vsq̃q̃ in padisum. Matth. xix. c. Diues difficile intrabit i regnũ cęlorꝫ: qz. s. hz spinas i pedibꝰ ⁊ nõ põt tre. f Nõ clamabũt: qõ tñ p̃cipit/Esa. lviij. a. Clama ne cesses. s. canẽdo/p̃dicãdo/legendo ⁊c. g In gutture: nõ ẽ mirũ: qz alijs occupat gutk eorꝫ. s. in cibis examinãdis. Job. xxxviij. a. Guttur escas gustu dijudicat. Ps. Sepulchꝫ patẽs est gutk eorꝫ. s. ad mltas escas recipiendas: ⁊ qñq̃q̃ ita fetet os taliũ sic sepulchrũ. h Suo: sz clamãt i alieno. s. p vicariũ: quẽ ipsi ad clamãdũ qñq̃q̃ mittũt: vt ipsi i ocio remaneãt. Sz i illo ocio multa pctã faciũt q̃ docet ociositas. Exẽplũ de dauid. ij. Regꝫ. xj. a. Qui cũ debuisset ire i p̃liũ/misit vicariũ. s. ioab: et ipse iterim ociosus p̃petrauit adulterium/⁊ tandẽ homicidiũ. Dicit em̃ ibi sic: Eo tpe q̃ solẽt reges ad bella p̃cedere/misit dauid ioab. Et sequit: Dauid aũt remãsit in hierlm ⁊c. i Siles illis fiãt/sic in culpa: ita et in pena: k Qui faciũt ea: qui tales ẽpos ⁊ p̃latos eligũt. Sap. xiiij. a. Idolũ maledictũ ẽ: ⁊ ipsũ/⁊ q̃ fecit illõ. s. idolũ: De q̃ Zach. xj. d. O pastor ⁊ idolũ ⁊c. l Et oẽs q̃ pfidũt i eis: vt p eos exaltenk sup trã. Hiere. xvij. a. Maledictꝰ qui pfidit i homie/⁊ carnẽ ponit brachiũ suũ. Esa. xlij. c. Cõfundank pfusiõe q̃ cõfidũt i sculptili. m Domꝰ israel. Postq̃q̃ simulacra gentiũ inania eẽ demõstrauit: mõ vtilitatẽ christianę religiõis ostẽdit. q. d. gẽtes pfidũt ⁊ sperãt i simulacrꝫ q̃ nõ pñt iuuare: Domꝰ aũt israel. i. generalꝰ ecclia/ n Spauit i dño: Et hęc spes nõ videt/vñ expectat p patientiã. Quę patiẽtia vt pduret vsq̃q̃ in finẽ: ipse dñs ẽ/ o Adiutor/in bonis agẽdis ⁊ adipiscẽdis: p Et ꝓtector/i malꝰ vitãdis/ p Eorꝫ/sperãtiũ. Et ne qs forte putet q̃ id qõ minores expectãt i spe: iã habeãt maiores in re: de maiorib̃ idẽ dicit: q Domus aaron. i. etiã ordo p̃latorꝫ ⁊ sacerdotũ: r Spauit i dño: Et ipse/adiutor ⁊ ꝓtector eorꝫ ẽ: vt ⁊ ipsi in spe ⁊ patiẽtia pseuerẽt. Ne aũt spes eorꝫ p̃sumptio videat/ostẽdit q̃ spes nõ est sine timore: Unde dicit: t Qui timẽt dñm. q. d. tam maiores q̃q̃ minores timẽt dñm: Et ipsi timẽtes nõ desperãt: sed/ v Spauerũt in dño/⁊ nõ fraudabũt a spe sua: qz ipse adiutor ⁊ ꝓtector eorꝫ est. Nos tñ dei miscdiaz nostris meritis nõ p̃uenim̃

Moraliter

Moraliter: m Domꝰ israel spauit i dño. Per domũ israel itelligit religio: q̃ videt deũ i ꝓtẽplatiõe: ⁊ gustãs qm̃ suauis ẽ dñs: sperat in dño ex toto/nõ ponẽs spẽ suã i diuitijs. Eccli xxxj. b. Beatꝰ vir q̃ inuentꝰ est sine macula: ⁊ q̃ post aurũ nõ abijt nec spauit i pecunię thesauris: qs est hic ⁊ laudabim̃ eũ: Qui aũt spant i eo/nõ fraudank a spe sua: Unde addit: o Adiutor ⁊ ꝓtector eorꝫ est. Ps. Protector ẽ oim spantiũ in se. Nota q̃ religiosi sk milites christi: q̃ sumũt bellũ z mũdũ/carnẽ/diabolũ. Miles aũt i bello/aut ipetit/aut ipetit. Qui igit fortiorẽ se ipetit/idiget adiutore: Qui aũt ipetit/indiget ꝓtectore: Ideo dicit q̃ dñs ẽ adiutor eorꝫ et ꝓtector. Notãdũ aũt q̃ duo sũt/maxie q̃ excitãt i homie spẽ. Primũ ẽ expientia diuinę bonitatis: et h in ꝓtẽplatiõe pcipit. De hac loq̃t iste p̃m̃ ꝟsus/Domꝰ israel spauit ⁊c. Et h dictũ ẽ. s. Et spẽt i te q̃ nouerũt nomẽ tuũ: qm̃ non dereliq̃sti q̃rẽtes te dñe. Secũdũ est cumulꝰ bonorꝫ operꝫ: de q̃ habek i se sequẽti ꝟsu. q Domꝰ aarõ spauit i dño. Aaron em̃ interp̃tat mõtanꝰ: vñ significat culmẽ bonę vitę: in q̃ si q̃s est merito spat i dño. Unde et. s. dicit: Sacrificate sacrificiũ iusticię: et sic spate in dño. Et qz spes nõ pfundit/addit: s Adiutor ⁊ ꝓtector eorꝫ ẽ: vt. s. Et hęc duo q̃ ad spẽ nos excitãt/i diffinitiõe habẽt quã ponũt magri: Spes ẽ certa expectatio futurę beatitudinis ex meritis p̃cedẽtibꝰ et gr̃a p̃ueniẽs. Sz qz vt dicẽ/Greg̃ꝰ: spes sine timore luxuriat in p̃sũptionẽ: ⁊ etiaz timor sine spe degenerat in desp̃ationẽ: propterea sik bñdę sũt: Unde eas cõiũgẽs/sbdit: t Qui timẽt dñm spauerũt i dño. Hę sk duę molę ink q̃s dz moli cor hois: vt inde panis fiat delectabilis dño. Quę nõ debẽt a se inuicẽ disiũgi: sicut pbibitũ est Deuk. xxiiij. b. Nõ accipies loco pignoris supiorẽ ⁊ inferiorẽ molã. Supior ẽ spes: inferior ẽ timor. Et taliũ/ r Adiutor ⁊ ꝓtector eorũ est: nõ solũ in spũali bello: vt dictũ est: sed etiã in tpali subsidio: ꝟm qd. s. dictũ est: Nõ vidi iustũ derelictũ nec semẽ eius q̃rẽs panẽ. Et iterũ: Escã dedit timẽtibꝰ se. Nota q̃ ter dicit hic: Adiutor ⁊ ꝓtector eorum est: vt

Duo excitant spẽ in homie

Diffinitio spẽ

Ps. 17. Ps. 56. Ps. 110.

* sit deꝰ adiutor

merit nõ puenim⁹: Vñ dic: a Dñs/q̃ q̃si diu videbat oblit⁹: b Memor fuit nr̃i: vt misso filio nos puerteret. Vñ sup illã
Ps. 12. obliuionẽ moleste sustinẽs/dicebat: Vsq̃q̃ dñe obliuiscer me in finẽ. Et h q̃si rñdẽs dic: q nõ in finẽ: qz/dñs memor fuit nr̃i: qz vbi venit plenitudo tp̃is/misit de⁹ filiũ suũ rc. Gal.iiij.
a. c Et/p eũdẽ filiũ/ bñdixit nob/cõuersis. Quib⁹ nob: sbdit:
Al. †nos d Bñdixit domui isrl.i. vniuersali ecclie videti deũ p fidem. e
Al. †domũ Al. †domũ Al. †omnes timentes Al. †magnis Bñdixit domui aaron.i.põtificib⁹ et plat. Et nll'o excluso:

a Dõmin⁹ mẽmor fuit nr̃i ꝛ bñ
b dixit† nob. Bñdixit †dõmui
c isrl: benedixit†domui aaron.
f Bñdixit†oib⁹ q timẽt dñm:
g pusillis cũ†maiorib⁹. Adij/
h ciat dñs sup vos: super vos
i et sup filios vros. Bñdicti
k vos†dño: qui fec celũ ꝛ terram. Celũ celi dõmino: terrã
l autem dedit filijs hominũ.
m
n
o
p
q
r

f Bñdixit oib⁹ q timẽt dñm: pusillis cũ maiorib⁹. Gen.xxij.d. In semie tuo bñdicẽt oes gẽtes.i.i christo q descẽdit d abraã: Et i ipo oes fideles bñdicti st bñdictiõe grẽ. Illã aũt bñdictionẽ mltiplicari ꝛ augeri petit ꝓpha/cũ subiũgit:
h Adijciat dñs sup vos/maiores: i Sup vos ꝛ sup filios vros/minores sbditos. Al' sic/ h Adijciat dñs sup vos/o iudei q credidistis. i Sup vos/o gẽtiles puersi. k
Et sup filios vros: q vsq̃ i finẽ secli st vos imitaturi i fide. Et ita fec dñs: qz adiecit ꝛ ad numerũ ꝛ ad meritũ ipsoꝝ: vt.s. crescerẽt ꝛ nũero ꝛ merito. Vñ d iudeis dr/Act.ij.g. Dñs aũt augebat q salui fierẽt qtidie in idipsũ. Et ḡ miserat de ipsis: q erãt bñtes grãz ad oẽs ꝓplm. De gẽtib⁹ aũt dr/Act.xiij.g. Audiẽtes gẽtes gauise st/ꝛ glificabãt ꝟbũ dñi: ꝛ crediderẽt qtq̃t erãt ꝓordinati ad vitã ẽtnã: dissemiabat aũt ꝟbũ dei p vniuersã regionẽ. In figura hui⁹ mltiplicatiõis rachel q̃ significat ecclã dixit/Gen.xxx.d. Addat mihi dñs filiũ alterũ. Et q ita sit sic petit/ostẽdit dicẽs: b Bñdicti vos. Vel sic dico/bñ adijciat.s.ad bñdictionẽ quã habet. iã: qz iã estis/Bñdicti vos a dño.s.vos/tã pres q̃ filij. Quõ: Quia id q estis patres.s. maiores: ꝛ filij.s.minores i fide/ab ipso recepistis: Vñ addit:
m Qui fecit celũ.i.supiores plates. n Et terrã.i.inferiores subditos. Isti em tã miores q̃ maiores a deo habẽt fidẽ ꝛ doctrinã: Sed differẽt: qz maiorib⁹ magis reuelat dñs: ꝛ q̃si ipse p se docet eos: sic planũ ẽ de aplis. Minores aũt docet p mediũ.s.p ipsos maiores: vt p oes creaturas. Qd vult dicere lra q̃ sequit: o Celũ celi dño: Ac si dicat: maiores i ecclia q dicunt nõ tm celũ ꝓpt celestẽ vitã/et qz minores q̃si terrã infũdũt lacte simplicis doctrie q̃si pluuia: sz ꝛ dicũt celũ celi: qz st digniores celo visibili. Isti inq̃ sũt/ p Dño: supple dociles: qz ab eo p ispirationẽ docent. q Terrã aũt.i.quãlibet creaturã visibilẽ: r Dedit filijs hoim.i.minorib⁹/qb⁹ visibilia ista sũt
Moraliter * sit de⁹ adiutor i bellis triũ turmarũ: de qb⁹ Job.j.d. Chaldei.i.demões fecerũt tres turmas: q̃ sũt luxuria/auaricia/supbia. Primo frequẽter insultat luxuria i feruore iuuentutis: deinde auaricia: q̃ due si vicant/ fortⁿ insurgit supbia/q̃ ẽ q̃si retrogardia i exercitu diaboli. Vñ dic Greg⁹: Valde cauendũ ẽ
Versus vitiũ qd de victoria surgit vitiorũ. Vñ etiã ꝟsus. Cũ bñ pugnaris/cũ cũcta subacta putaris: Que magis infestat vincẽda supbia restat. Necessariũ q̃ ẽ triplex adiutoriũ i trib⁹ viribⁿ aiẽ: ne ꝓcupiscibil' vicat a turma luxurie: aut rõnabil' a turma auaricie: aut irascibil' a turma supbie. Et h adiutoriũ dic religios⁹ vl' iust⁹ se habuisse/dicẽs: a Dñs memor fuit nr̃i.q.d.adiu
Ps. 105. uit nos: sic diues dr memor eẽ paupis/qñ dat illi.ꝫ. Memẽto nr̃i dñe i bñplacito ꝓpli tui. c Et bñdixit nob.i.bona dedit
Ps. 3. spũalia. Prouer.x.c. Bñdictio dñi diuites facit. Et.ꝫ. Sup ꝓplm tuũ bñdictio tua. Nobis. Quib⁹: Ecce/ d Bñdixit domui isrl: bñdixit domui aaron.i.ꝓtẽplatiuis deũ iuentib⁹: ꝛ actiuis q mõtẽ ꝛ cumulũ bonoꝝ opeꝝ sibi cõstituũt. Gen.xlix.c. Bñdicet tibi bñdictionib⁹ celi desup/hoc q̃tũ ad ꝓtẽplatiuos: bñdictiõib⁹ abyssi iacẽt. deorsũ/q̃tũ ad actiuos. Vel p domũ isrl/religiosi: p domũ aarõ/plati itelligũt. Dis ꝛ
Duplex dei benedictio ill' bñdixit dñs. Sz duplex ẽ ei⁹ bñdictio scz dextre et sinistre. Dexta/dat bona spũalia ꝛ ẽtna: Sinistra/dat tpalia. Prouer. iij.b. Lõgitudo dierũ i dexta ei⁹: ꝛ i sinistra illi⁹ diuitie ꝛ glia. Utraq̃ bñdictiõe bñdixit ecclie/ꝛ religiosis/ꝛ platis antiq̃s: qz abũdauerũt i spũalib⁹ bonis: et ꝓpt h data fuerũt eis tpalia bona. Moderni ꝟo negligũt bñdictionẽ dextre: et appetũt

bñdictionẽ sinistre: Et mlti pdũt illã ꝓpt istã: et nõ acceptãtes benedictionẽ dextre/dicunt cũ esau/Gen.xxvij.f. Nunq̃d vnã bñdictionẽ tm̃ habes pr̃: q.d. nos nõ possum⁹ nec volum⁹ laborare ad acq̃rẽdũ illã vnã: de q̃ dic Dauid: Vnã petij a dño Ps. 26.
hãc req̃rã vt inhabitẽ i domo dñi rc. Sz aliã da nobis. Qd ꝛ i facto alio esau figuratũ est/iuxeo.s.q vendidit p̃mogenita sua p lentis edulio: et abijt paruipendens q p̃mogenita vẽdidisset: Gen.xxv.d. Et iterũ in facto filioꝝ rubẽ et Al. †a gaad: Numeri.xxxij.
a. qui noluerunt expectare q darẽt eis sors i terra ꝓmissiõis: sed petierũt ꝛ acceperunt extra trã ꝓmissiõis/tras aptas aialib⁹ alẽdis. Bñdictionẽ aũt istã sinistre ꝓticipãt oes tã boni q̃ mali: licet alij plus alij min⁹: qz dñs ita larg⁹ ẽ q etiã inimicos suos pascit: ꝛ dat eis munera tpaliũ bonoꝝ. Matth.v.g. Qui solẽ suũ fac oriri sup bonos ꝛ malos: ꝛ pluit rc. Sz bñdictionẽ dexterę tm̃ habẽt boni: d q̃ sbdit: f Bñdixit oib⁹ q timẽt dñm: qz oes timẽtes deũ: et soli tales habẽt hãc bñdictionẽ: qz vt dr Eccli.j.c. Qui sine timore est nõ poterit iustificari. Et oib⁹ talib⁹ est ei⁹ bñdictio: qz nõ ẽ pson̄aꝝ acceptor de⁹: sz in omi gente qui timet deũ ꝛ opat iusticiã: hic accept⁹ est illi: sic dicit Act.x.e. Et h magis expimit cũ addit: g Pusillis cũ maiorib⁹: qz vt dr/Sap.vj.b. Pusillũ ꝛ magnũ ipse fecit: ꝛ equalit est ei cura de oib⁹. Vel pusillos ꝛ maiores eosdẽ possumus dicere.s.iustos: q̃ sunt pusilli p hũilitatẽ: sed magni p vitę veritatẽ. De paruitate eoꝝ dic dñs/Luc.xij.d. Molite timere pusill⁹ grex: qm̃ cõplacuit pri vro dare vob regnũ. De maioritate/Matth.v.c. Qui autẽ fecerit sic ꝛ docuerit: hic maior vocabit i regno celoꝝ. Cũ aũt videm⁹ vl' audim⁹ dñm sic bñdictionẽ suã aliqb⁹ dare/debem⁹ ꝓgratulari eis ꝛ mltiplicationẽ bonoꝝ eis exorare: Vñ in pson̄a cõgratulãtiũ p̃dictis bñdictiõib⁹/addit: h Adijciat dñs sup vos.i.maiorẽ grãz det vob: vel etiã vos nũero sil' ꝛ merito mltiplicet: i Sup vos ꝛ sup filios vros.i.imitatores vros: vl' opa vra bona. Hãc multiplicationẽ optabat aplus/dicens.j. Thessal.iij.d. Vos aũt dñs mltiplicet ꝛ abũdare faciat charitatẽ vraz in inuicẽ ꝛ i oes. Sed vbi nihil ẽ/nõ pot fieri adiectio: Vñ cũ dic: adijciat: supponit q iã sit ibi aliqd: qd ꝛ apit/cũ sbiũgit: l Bñdicti vos/nõ alij: qz sic dr.j. Maledicti q declinãt a mãdatis tuis: Sz vos: q/vt dictũ ẽ.ꝫ. spatis in dño: est bñdicti. Sz sic Ps. 118. dr Iere.xvij.a. Maledict⁹ q pfidit i hoie. Et sil' q in mũdo cõfidit. Esa.xxxj.a. Ve q descẽdũt in egyptũ ad auxiliũ i eq̃s sperantes. l A dño/a q̃ ois vera bñdictio. Eccli.xj.c. Bñdictio dñi in mercedẽ iusti festinabit. Mũd⁹ aũt maledicit illis qb⁹ dñs bñdicit: ꝛ ecõuerso. Matth.v.a. Beati estis cũ maledixerit vob hoies. Bñdictio aũt mũdi magis est maledictio. Vñ Prouer.xxvij.c. Qui bñdicit prio suo voce grãdi de nocte ꝓsurgẽs maledicẽti filijs ẽ. Ps. Beatũ dixerẽt ꝓplm cui h st Ps. 143. .s.tpalia bona. Sz beat⁹ ꝓpls cui⁹ dñs de⁹ ei⁹. Cui⁹.s.bñdictio pot valere/cũ sit creator ꝛ dñs oim: Vñ subdit: m Qui fec celũ ꝛ trã.i.oẽm creaturã celi ꝛ tre. Iere.x.b. Dij q nõ fecerunt celum ꝛ terrã pereant de terra. Vel/ Celum et terram .i.ꝓtemplatiuos et actiuos. Contemplatiui em deo: ꝛ celestibus intẽdũt. Unde dic apls/Phil.iij.d. Cõuersatio nr̃a i celis ẽ. Actiui aũt circa trena ꝛ corpalia occupãt. Sic de vtrisq̃ dr/Luc.x.g. de maria ꝛ martha. Dr em q maria sedebat secⁿ pedes dñi: ꝛ audiebat ꝟbũ illi⁹: Et in h vicẽ ꝓtẽplatiuoꝝ gerebat. Martha aũt satagebat circa freq̃ns misteriũ. Et vtrũq̃ officiũ dñi ordinauit: videlicz vt ꝓtẽplatiui vacẽt deo: ꝛ actiui infirmitatib⁹ hoim̃ suiãt. Hoc ẽ qd sbdit: o Celũ celi.i.ꝓtẽplatiui: q celestes st/ꝛ i se celi similitudinẽ gerũt. p Dño: supple vacãt vl' itẽdũt. Et sine determiatiõe dr: vt significãt⁹ dictũ intelligãt: sic Cant.ij.d. Dilect⁹ me⁹ mihi/ꝛ ego illi. q Terrã aũt.i.actiuos r Dedit filijs hoim: vt hũanis infirmitatibus subueniãt ꝛ suiãt. Vel sic ad lram: o Celũ celi/cedit/ p Dño in ptẽ suã. q Terrã aũt dedit filijs hoim: ita ẽ ad lraz. Vñ pot videri q nõ bonã ptẽ fecerit nob de⁹: Sic etiã dixit beato Bern̄.iunior frat su⁹/qñ beat⁹ Bern̄.cũ frib⁹ suis

* voluit intrare

sibilia ista sūt lra: vt p cognitionē creaturę veniāt ad cognitionē creatoris. Vel nō mutato sensu ꝓdicto: maiores dicunt cęlum cęli/ respectu inferiorꝝ/ q̃b⁹ pluuiā doctrinę infūdūt. Et licz ipsi minores terra sint: tñ qz spes est vt ꝓficiēdo fiāt cęlū. Et ꝑ intē/ dūt maiores: Jō dixit: Cęlū cęli: ⁊ nō cęlū terrę. Vel de ipso christo pōt legi: qui prę oib⁹ alijs est ⁊ dr/ Cę/ lū cęli. Hic est et fuit: dño. i. ad honorem dñi pris. Vñ dic Job. viij. .f. Ego honorifico pa/ trem meū. Terram au/ tē. i. ecclam: dedit fi/ lijs hominū. i. apłis ⁊ ꝓdicatorib⁹ excolēdā.

Aliter de christo

Al. † dñm

a Nō mortui laudabūt te dñe: nēq; oēs q descendūt i infer/ nū. Sed nos q viuim⁹ bene/ b dicimus † dño: ex hoc nūc et vsq; in seculum.

¶ Alleluia. (CXIIII.

Vel terrā/ sui corpis: dedit/ christ⁹: filijs hoim/ ad comedē/ dū. Matth. xxvj. c. Comedite ex ꝑ oēs. Vel ipsā/ dedit filijs hoim/ ad crucifigēdū. Job. ix. c. Terra data ē i man⁹ ipij. Pro bis aūt oib⁹ laudād⁹ est de⁹. Sz nō a pctōrib⁹/ imo ab illis q̃ sūt in gra: Vñ subdit: a ¶ Nō mortui/ in pctō: b ¶ Laudabūt te dñe: qz vt dr Eccli. xv. c. Nō est speciosa laus i ore pctōris. c ¶ Neq; oēs. i. oēs nō: q descēdūt in infernū. i. in abyssū vitiorꝝ: qz sicut dr Prouer. xviij. a. Pctōr cū venerit i pfundū pctōrꝝ ptēnit. i. nō laudat. Nō illi laudabūt: d ¶ Sed nos/ dic ꝓba/ ānumerās se cū iust⁹: e ¶ Qui viuim⁹/ vita grę nō cl'pę: postea victuri vita glorię. f ¶ Bñdicim⁹ domino. i. lauda/ mus. g ¶ Ex hoc nūc. i. ex hoc ꝓsenti tpe. h ¶ Et vsq; in sę/ culū: qz in sęcula sęculorꝝ durabit laudatio: sic dicit. ꝗ. In sęcu/ la sęculorꝝ laudabunt te.

Ps. 83.

Moraliter * voluit intrare religionē: et dixerunt iuniori q dimittebāt ei totā hereditatem suā/ rñdit: Non bonā ptem facit⁹ mihi/ q̃ vob cęlū accipit⁹ ⁊ mihi terrā datis. Sil'r posset dici dño. Sz nō est ita: qz si partimur dño trā/ ipse partiet nobis cęlū. Eccli. xliij. c. In diuisione sortis da et accipe. Esa. lviij. c. Egenos vagosq; induc i domū tuā. Ibi Glo. Da tectū ⁊ accipe cęlū. Et hęc oia oportet nos facere/ dū tps habem⁹. s. dū viuim⁹. Venit em̄ nox q̃n nō licz opari. s. i morte: Vñ subdit: a ¶ Nō mortui: ad lrā z/ laudabūt te. i. nō faciēt opa meritoria/ ad laudē tibi/ ad meri/ tū sibi. c ¶ Neq; oēs q descēdūt i infernū. Vñ Eccs. ix. c. Quōcūq; pōt man⁹ tua instāter opare: qz nec op⁹ nec rō nec scia nec sapia est apud inferos q̃ tu ꝓperas. d ¶ Sed nos q viui/ m⁹ bñdicim⁹ dño. Ps. Laudabo dñz i vita mea. i. dū viuo i ꝑ corpe: vel i vita mea. i. bñ viuā. Et ꝑ erit laus et⁹. Esa. xxxviij. d. Viuēs viuens ipse ꝓfitebit tibi: sic ⁊ ego hodie/ viuēs. s. vita naturę: ⁊ viuēs vita grę. Et q̃ in hac duplici vita incipit eū lau/ dare pseuerāter/ laudabit eū intermiabilit in tertia vita. s. in vita glę. Vñ i ꝑ dicit: g ¶ Ex hoc nūc: q̃. s. laudam⁹ eū in vita na/ turę/ ⁊ i vita grę: h ¶ Et vsq; i sęculū/ futurū: q laudabim⁹ eū i vita glię. Et i Esa. qñ dixit: Viuēs viuēs ⁊c. subiūxit de tertia vita/ dicēs: Dñe saluū me fac ⁊ psalmos nros cantabim⁹ cūctis dieb⁹ vitę nrę i domo dñi. s. i illa domo nō manufacta i cęlis: vt dr. ij. Cor. v. a. In q̃ māsiōes multę st: vt dr Job. xiij. a. De q̃ ꝗ. Beati q̃ habitant i domo tua dñe/ in sęcula sęcl'orꝝ laudabūt te. Ad quā domū ⁊ laudē nos pducat dñs christ⁹ laudādus in sęcu la sęculorꝝ: Amen.

Ps. 145.

Ps. 83.

¶ Expositio Ps. CXIIII.

Dilexi ⁊c. Titul⁹. Alla. Hoc titulo inuitat ad laudē dei: q̃ ⁊ dignitas operꝝ ⁊ pciū ē laborꝝ. Dignitas operꝝ ē i via: Nullū em̄ op⁹ dignū est nisi ad laudē dei referat. Preciū laborꝝ ē i patria. i. ꝗmiū. Et sic bñ ꝓtinuat ꝗcedēti psal mo: i q̃ de dei laude actū ē: ⁊ i fine psalmi ō vtraq; laude. s. vię ⁊ patrię explssū ē/ cū dixit: Bñdicim⁹ dño ex ꝑ nūc ⁊ vsq; i sęculū. Mod⁹. Bipart⁹ ē psalm⁹. Primo ꝓba tanq; ouis q̃ errauerat reportat⁹: sic habet Luc. xv. a. Et tāq; fil⁹ ꝓdig⁹ q̃ pierat iuēt⁹: vt ibidē. g. habet: de ista reductōe ō vitq̃s ad ꝓtutes grās agit. Secūdo reductionē de hac pegrinatiōe ad requiē patrię ꝓcat: ibi: O dñe. Et ꝓmo pōt exponi allegorice de ecclia generali ꝑ ꝓma ps/ vt sic dicat: i Dilexi. Nō dicit q̃d: qz nihil ē diligēdū nisi de⁹/ aut ꝓt deū. Ecclia aūt nō diligit amore mercēnario. s. ꝓ bonis ꝓsērib⁹/ sic ipfecti: sz spe boni futuri: Vñ dic: k ¶ Qm̄ exaudiet dñs vocē orionis meę. Loq̃t q̃si in tpe añ incar/ nationē: i q̃ dñs adhuc erat exauditur⁹: Nōdū em̄ adhuc exau/ dierat vocē ecclię. i. cōgregratiōis bonorꝝ/ q petebāt christi ad/ uētū. Sic g̃ legēdū ē: Exaudiet vocē ⁊c. supple petēt⁹ chri/ sti aduentū. Vel loquit etiā post aduētū/ ⁊ dic: Qm̄ exaudi/ et vocē orionis meę/ postulāt⁹ ękna. Et ꝑ spero: o ¶ Quia iā/ inclinauit aurē suā mihi/ mittēdo filiū suū in carnem ad passionē ꝓ me. Ro. viij. f. Qui etiā ꝓpio filio suo nō pepcit: sz ꝓ nob oib⁹ tradidit illuz: quō etiā cū illo non oia nob donauit. q ¶ Et/ in hac spe/ i dieb⁹ meis. i. i tpe grę: ō q̃. ij. Cor⁹ vj. a. Ecce nūc tps accę ptabile: ecce nūc dies salut⁹. r ¶ Inuocabo/ in/ tus vocabo: vl' intēse vo cabo dñm. Et necesse habeo iuocare: qz/ s Circūdederūt me/ vndiq; t ¶ Dolores mortis. i. tribulatiōes q̃ vsq; ad mortē corporꝝ mēbra ecclesię. s. sctōs martyres inuaserūt: ⁊ adhuc q̃tidie nō cessāt: qz ecclesia est nauis petri in medio

Al. † exaudiu it

Al. † depcatiōis

Al. † inuocaui

Vel de christo allegorice pōt legi. Dilexi/ dicit christus. i. me diligere ostēdi. Quid/ ⁊ vbi se diligere ostēdit? In passiōe ostē/ dit se diligere deū patrē ⁊ hoiem: qz passus est vt deo patri obe diret: ⁊ vt hominē redimeret: q̃d vtrūq; ex dilectiōe fuit. De ꝓ/ mo/ Job. xiij. d. Sed vt cognoscat mūd⁹ qz diligo patrē: sup/ ple moriar. Unde Glo. interliñ. q. d. Cur ergo morieris si non habes peccatū? Quia pater mandauit. De secūdo Job. xv. b. Maiorē dilectionē hz nemo q̃ vt aiaz suā ponat q̃s ꝓ amicis suis. Passus ē g̃ christ⁹ ex vi dilectiōis: sz i spe resurrectiōis. Vñ addit: k ¶ Qm̄ exaudiet dñs vocē orionis meę/ ꝓ resur/ rectiōe depcātis. Et hoc scio: o ¶ Quia/ iā/ inclinauit aurē suā mihi/ audiēs me i his q̃ postulaui ab eo: Sic in resuscitati/ one laçari: ⁊ in alijs. Vñ Job. xj. e. dixit: Pr̄ grās ago tibi/ qm̄ audisti me: ego aūt sciebā: qz sp me audis. q ¶ Et/ ideo/ in die/ b⁹ meis. i. in tpe vitę meę corpalis: quā de volūtate mea tpalē assumpsi: r ¶ Inuocabo/ deū patrē. Et merito: qm̄ s ¶ Cir/ cūdederūt me dolores mortis: ad lrāz. Threñ. j. d. Attē/ dite et videte

Allegorice de christo

i ¶ Dilexi ⁊c. Moraliter/ potest legi eodez modo de viro iu/ sto: sicut allegorice lectum ē de ecclia. Sed aliquātulū diffusi⁹ ⁊ aperti⁹ ꝓseqmur. Dilexi/ dicit iust⁹: ⁊ hoc est ꝓprīū iusti: qz vt dr Cant⁹. j. b. Recti diligūt te. Matth. xxij. d. Hoc ē ꝓmū ⁊ maximū mādatū. s. diligere deū. Vñ cū diligere sine determi/ natiōe ponit/ de dilectione dei intelligit. Et sicut nō exprimit q̃d diligēdū sit: ita nec exprimit q̃re ꝓncipalr diligend⁹ est de⁹. s. ꝓt suā bonitatē. Sz duas cās motiuas ⁊ añcessorias ponit. s. spes de futuro bono: et recordatio ō ꝗterito. De ꝓma cā dicit: Qm̄ exaudiet dñs vocē orionis meę. De scda addit: Quia i/ clinauit aurē suā mihi. Dic g̃/ k ¶ Exaudiet. i. ad eritū au diet: In q̃ notat pseuerātia orionis: q̃ ncēia ē. Luc. xj. b. Si pse/ uerauerit pulsās: dico vob/ etsi nō dabit illi surgēs eo q̃ amic⁹ ei⁹ sit: ꝓt ꝓbitatē tñ ei⁹ surget: ⁊ dabit illi. Jaco. v. d. Multū valet depcatio iusti assidua. l ¶ Dñs/ q̃ pōt dare: m ¶ Vocē/ Ecce magꝝ ꝓsolatio q̃ dñs etiā vocē orionis exaudit: Ergo multo fort⁹ deuotionē cordis. n ¶ Orionis meę/ dicit vir iust⁹. Job. ix. f. Scim⁹ qz pctōres de⁹ nō audit. Q̃d tñ itelligendū ē qñ ꝓ aliq̃s orāt. Qñq; em̄ de⁹ audit pctōrē/ sibi ꝓsiuenia ⁊ miscōiā po stulātē. Vñ ⁊ sbdit: o ¶ Quia inclinauit aurē suā/ suę miscōię: p ¶ Mihi/ i pctis iacēti: sz tñ surgere volēti ⁊ miscōiā būilit po/ stulāti. Inclinatio em̄ dñi nihil aliō ē q̃ sua ꝓdescēsio. Mra aūt inclinatio/ ē nra hūiliatio. Si g̃ nos inclinem⁹ ꝓ hūilitatē: ⁊ ipse se inclinabit nobis. Vñ petebat. ꝗ. Inclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me: qm̄ iops ⁊ paup sū ego/ Ecce hūiliatio. Hęc g̃ ꝓdicta ad se inuicē ꝓsequēt ordine retrogrado: qz em̄ iā dñs exaudiuit hoiez: sperat q̃ adhuc exauditur⁹ sit. Et ꝑ duo sūt motiua ad dei dile/ ctionē. Et ꝓt hęc oia ꝓfidenti⁹ orare debet ⁊ pseuerāti⁹: Vñ ⁊ addit: q ¶ Et i dieb⁹ meis iuocabo. i. q̃diu vixero. Hoc ē qd. ꝗ. dixim⁹: Si pseuerauerit pulsans ⁊c. Et necesse habeo in/ uocare. i. int⁹ vocare deū: qz exteri⁹/ s ¶ Circūdederūt me do lores mortis ⁊c. sic sup de ecclia expositū ē. Vel/ dolores mortis/ sūt infirmitates ⁊ miserię hūanę/ q̃ nob inflictę sūt ꝓt mortē pcti ꝓ mox parētū: ⁊ nos ad mortē corpis ducūt. Vel ꝓ dolores mort⁹/ carnalis ꝓcupiscētia intelligit: q̃ ad lrāz mor

Moraliter de viro iusto

Ps. 85.

Luc. 11. b.